

Nr 116.

Av herr **Nilsson, Theodor**, och herr **Gustavson, John**, om
*ytterligare anslag till beredande av understöd åt fiskare
m. m.*

Vid 1934 års riksdag anvisades ett extra reservationsanslag av 750,000 kronor för beredande av understöd åt fiskare. Grunderna för denna understödsverksamhets bedrivande äro fastställda i Kungl. Maj:ts kungörelse nr 281/1934.

Enligt nämnda kungörelse må kommun, i den mån tillgängliga medel därtill förslå, kunna erhålla anslag av statsmedel att användas för utlämnande av tillfälligt understöd utan återbetalningsskyldighet åt fiskare, som på grund av fiskerinäringens tryckta läge, enbart eller i förening med andra med utövändet av nämnda näring sammanhängande omständigheter, råkat i ekonomiska svårigheter och för sin försörjning befinner sig i trängande behov av bistånd.

Statsanslag utgår allenast för understöd åt fiskare, som helt eller huvudsakligen livnär sig av fiske och som kan antagas hava själv gjort vad på honom skäligen ankommit för övervinnande av svårigheterna samt i övrigt finnes förtjänt av bistånd. Understöd må ej utgå för tid, under vilken hjälp av stat eller kommun i annan ordning erhålles. Kommun, som önskar erhålla statsanslag till dylik hjälpverksamhet, har att därom till länsstyrelsen inkomma med till Kungl. Maj:t ställd ansökan. Länsstyrelsen skall efter det ansökan inkommit vidtaga erforderliga undersökningar om behov föreligger för bidrags erhållande.

Kungl. Maj:t äger som villkor för statsanslags tillgodonjutande bland annat föreskriva, att kommun skall med egna medel bidraga till understödsverksamheten med visst, efter kommunens ekonomiska ställning avpassat belopp, högst motsvarande 25 procent av det belopp, som i understöd enligt kungörelsen utlämnas åt fiskare inom kommunen. Då särskilda skäl därtill föranleda, må kommun kunna befrias från bidragsskyldighet. Kommun, som erhållit statsanslag, skall i avseende å understödsverksamhetens bedrivande stå under uppsikt och kontroll av länsstyrelsen och skall till nämnda styrelse varje år avgiva redogörelse över verksamhetens bedrivande.

Denna understödsverksamhet, som i enlighet med nämnda kungörelse bedrivits under de senare åren, har visat sig vara till stort gagn för behövande grupper bland fiskarebefolkningen, och vi förutsätta, att erforderliga medel komma att ställas till Kungl. Maj:ts förfogande för denna hjälpverksamhets fortsatta bedrivande. Det har dock i vissa fall visat sig vara förenat med stora svårigheter att erhålla en någotsånär snabb prövning av dessa ärenden. I ett flertal fall har påvisats, att det tagit en tid av över 12 månader efter det de hjälpsökande till de kommunala organen inlämnat ansökan om bidrags

erhållande och till det meddelande erhållits, att de bidragsberättigades ansökningar bifallits.

Om detta långa dröjsmål varit beroende på ett alltför rigoröst prövnings-sätt av de prövande myndigheterna, eller om dröjsmålet till större del varit beroende på, att det tagit för lång tid innan respektive kommuner upptagit ansökningarna till behandling, kunna vi inte avgöra. Det förefaller dock vara nödvändigt, att ärenden av denna art bliva föremål för ett snabbt avgörande så att de hjälpbehövande erhålla hjälpen vid den tidpunkt då hjälpbehovet är mest trängande.

På vad sätt och efter vilka grunder erforderliga ändringar i nu gällande författning böra företagas för åstadkommandet av ett snabbare avgörande av dessa frågor, våga vi med bestämdhet inte uttala oss om. Det kan dock tänkas, att något i detta avseende kunde vinnas om det föreskrevs att kommunernas prövning av dessa ärenden skulle ske av en för detta ändamål särskilt tillsatt nämnd, samt att länsstyrelserna ålades avgiva yttrande över dessa frågor omedelbart efter det ansökningshandlingarna kommit länsstyrelserna tillhanda. Möjligen skulle även länsstyrelsen i särskilt trängande fall, i avvaktan på slutlig prövning av ärendet, förskottsvis utbetala visst belopp omedelbart efter det ansökan inkommit och under förutsättning att ansökan av länsstyrelsen oreserverat tillstyrkes.

Det är även möjligt, att kommunerna komme att visa större intresse för dessa ärendens avgörande, om kommunerna helt befriades från att själva med någon del bidra till understödet. Detta sistnämnda förfarande kan dock medföra vissa icke önskvärda konsekvenser. Enligt vårt förmenande böra dock här berörda spörsmål bliva föremål för Kungl. Maj:ts prövning.

Av det anslag å 750,000 kronor, som av 1934 års riksdag anvisades för beredande av tillfälligt understöd åt fiskare, återstå enligt erhållna uppgifter endast 58,000 kronor. Som det kan befaras, att detta belopp kommer att bliva otillräckligt för understödsverksamhetens bedrivande under budgetåret 1938/1939, våga vi hemställa om att ett ytterligare anslag ställes till Kungl. Maj:ts förfogande för beredande av tillfälligt understöd åt fiskare.

På grund av nu anförda få vi hemställa,

1. att riksdagen måtte besluta att som förstärkning av anslaget för beredande av tillfälligt understöd åt fiskare bevilja ett belopp av 42,000 kronor, samt
2. att riksdagen måtte i skrivelse till Kungl. Maj:t hemställa, att erforderliga ändringar i Kungl. Maj:ts kungörelse nr 281/1934 måtte vidtagas så att ett snabbare avgörande av ansökningar om understöd till hjälpbehövande fiskare kan åstadkommas.

Stockholm i januari 1938.

Th. Nilsson.

John Gustavson.